

En general, el cos electoral es mostrà bastant retret, ja que de 456 electors, entre homes i dones, de què consta el cens d'aquest districte, tan sols en votaren 310; no arribant, per tant, els que acudiren a les urnes, al 75 per cent de la seva totalitat.

Inútil dir que, donat el caire de les eleccions, aquestes havien despertat, ja des de bon principi, la més gran expectació, per ésser la força dels dos partits en lluita molt nivellada.

Durant el dia al voltant del col·legi regnà un ambient molt enrarit, proferint-se, els partidaris d'una i altra banda, paraules injurioses i violentes, que no passaren a majors gràcies a la presència d'una parella de la guàrdia civil que, d'acord amb el President de la «mesa» mantingueren sempre en tons ben suaus, l'ordre públic, que en algun moment semblava havia d'ésser alterat.

En acabar-se la votació i en començar l'escrutini, certs elements, alguns d'ells per cert forasters, armaren gran aldarull, durant el qual petà una pedra vora l'urna, la que ja s'havia intentat trencar amb un tascó de ferro, no logrant-ho, però, cap de les vegades.

Vist el caire que prenia la cosa, el President reclamà més força, la qual arribà amb tota urgència, composta per dues parelles i un sub-oficial, calmant al moment l'aldarull i restablint-se l'ordre.

Abans, algun desaprensiu cometé la salvatjada de treure els fusibles del comptador elèctric, quedant el local completament a les fosques durant uns moments de l'escrutini, el que hauria pogut ocasionar sèries protestes, de no haver estat la serenitat i bon sentit del president de la «mesa» i del del Centre d'Esquerra, els quals a tota costa es proposaren evitar un dia de dol a aquest poble.

El resultat fou favorable a la Lliga Catalana, que va obtenir el màxim nombre de vots, que arribà a 180, a favor del senyor Tries de Bes.

De l'Esquerra, el que obtingué més nombre de sufragis fou el senyor Grau Jassans, que arribà a la xifra de 130.

Hi hagué dugues paperetes en blanc.

—Essent-nos impossible de moment passar a cada casa a fi de recollir suscripcions, preguem a tots els que simpatitzin amb el nostre setmanari i vulguin rebre'l a domicili, que es dignin comunicar-ho a aquesta Administració.

Gloses del moment

Fa un llarg rengle d'anys que el Municipi de La Roca és famós per la seva permanent i continuada discòrdia, que l'acredita de vertader niu de dissidències.

Aquest fet queda ben palesat per les visites, lletres, oficis i denúncies que de totes menes són dirigides actualment al Govern de Catalunya, tal com abans ho eren al Govern Civil i àdhuc als Ministeris de la capital de la Nació, per a l'enturpiment, per a no dir torpedinament, dels projectes de millores que proposi qualsevol ciutadà, del que en són exemples palpables la ja cèlebre carretera de Santa Agnès o el proveïment d'aigua potable de La Roca; i l'estat d'excitació pública que, sense minvar en cap moment, hom pot observar en conversacions públiques, en els cafès i en l'ambient general de tot el cens municipal.

Un espectador imparcial s'esgarriaria en pensar quants avantatges haurien pogut aconseguir si s'haguessin encarrilat cap a obres i finalitats lloables aquestes energies perdudes en lluites estèrils i fratricides i hom hagués sabut aprofitar l'esperit batallador i electritzat d'aquest poble en empreses més humanes que les de discutir-se i embrollar-se mútuament.

Els tècnics sociòlegs opinen que els pobles no aprenen a esmerçar el seu dinamisme en empreses útils quan el coeficient de cultura és absolutament baix; això és, que l'aptitud per a saber-se entendre està en raó inversa de llur analfabetisme.

Si això és cert; si la causa primordial de l'actual estar de coses del nostre Municipi és la que deixem esmentada, estem d'enhorabona, car la cultura entre nosaltres està en puixança si ens atenim al nombre d'escoles que existeixen actualment i sobre tot és un exponent molt falaguer, ja que pressuposa que hi ha forces ciutadans que saben llegir, el fet de que un poble que lluità pel seu engrandiment moral i material hagi pogut donar a llum, maldament sigui un sol cop cada setmana, una fulla impresa, còpsadora de les realitats comarcals, entretenedora dels que saben llegir i guiadora dels que tinguin la fortuna d'ésser propietaris d'un cervell que sàpiga discórrer.

Nosaltres creiem que si per mitjà de l'educació i enlairament del nivell cultural del poble no s'aconsegueix deslliurar-lo dels odis i enveges i rivalitats baixes, serà arribada l'hora de demanar l'intervenció, en el terme de La Roca, de la Societat de les Nacions.

AGRÓFIL

Venc ampliadora fotogràfica

amb potents condensadors

RAÓ, a la direcció d'aquest periòdic

Diu el Redactor Poeta...

Per poguer fer la història del que ha passat aquests dies es necessita més memòria que el Profeta Jeremies.

Encara no hem pogut ben bé del tot aclarir si els de l'Esquerra han perdut o els de la Dreta han sortit.

El que sí sabem ben cert que per tot arreu d'Espanya, ademés dels panallets s'han donat moltes castanyes.

De màstecs, sembla mentida tot i ser a la tardor: el diumenge n'era dia i s'en trobaven de debò.

I el que amb això no quedava ben bé del tot satisfet, també hi havia qui donava ben barato algun bolet.

Amb la broma d'aquell dia els que més hi van guanyar són els fabricants de vidre pels molts que es varen trencar.

Encara ens queden més fets que voldríem explicar, però disposant de poc paper, el millor t'ho has de callar.

Si això dura, no hi haurà, i vos parlo formalment, altre remei que ampliar aquesta VALL DEL MOGENT.

I no ho diu cap tarambana perquè, vaja, no pot ser cabre els fets de la setmana havent-hi tan poc paper.

I el que a mi em va passar en donar la papereta no us ho vol pas explicar vostre amic En

PAU POETA

—Dels articles i notes que es publiquin en aquest periòdic en són responsables llurs autors.

Respostes pagades

F. P., Cardedeu.—La setmana entrant serà publicat el vostre comentari. Seguiu fent feina, que ens complaurem en la publicació.